

**UCHWAŁA NR XXXV/210/2026
RADY GMINY NOZDRZEC**

z dnia 26 marca 2026 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na Wójta Gminy Nozdrzec

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1153 z późn. zm.), art. 229 pkt. 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 1691), **Rada Gminy Nozdrzec uchwala, co następuje:**

§ 1. Uznaje się za zasadną skargę złożoną na bezczynność Wójta Gminy Nozdrzec w zakresie niewykonywania obowiązków dotyczących utrzymania drogi gminnej.

§ 2. Wyjaśnienia Wójta Gminy Nozdrzec stanowią załącznik do uchwały.

§ 3. O sposobie rozpatrzenia skargi Przewodniczący Rady zawiadomi strony skarżące.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Gminy
Nozdrzec

**Jarosław
Stanisław Dąbrowski**

WÓJT GMINY NOZDZREC
36 — 245 NOZDZREC 224

Nozdrzec, 9 marca 2025 r.

Sz. P.
Anna Skórska
Przewodnicząca Komisji Skarg,
Wniosków i Petycji

W odpowiedzi na wniosek Komisji Skarg, Wniosków i Petycji (znak sprawy: OiSO.1510.3.2026) o pisemne ustosunkowanie się do zarzutów przedstawionych w skardze dotyczącej rzekomej beczynności Wójta Gminy Nozdrzec w zakresie niewykonywania obowiązków odnoszących się do drogi zlokalizowanej na działkach nr ewid. 642 i 824, przedstawiam następujące stanowisko.

W ocenie Wójta Gminy Nozdrzec przedmiotowa skarga jest bezzasadna, albowiem zgromadzone okoliczności faktyczne jednoznacznie wskazują, że Gmina Nozdrzec podejmowała w sprawie przedmiotowych dróg konkretne, następujące po sobie działania organizacyjne, techniczne, geodezyjne i przetargowe. Brak zakończenia inwestycji na dzień wniesienia skargi nie może być utożsamiany z beczynnością organu, skoro działania te były realnie prowadzone, a ich przebieg wynikał z obiektywnych uwarunkowań terenowych, formalnych i finansowych.

Na wstępie wymaga podkreślenia, że zarzut *beczynności* został sformułowany w sposób nieadekwatny do charakteru sprawy. W niniejszym przypadku nie toczyło się postępowanie administracyjne zmierzające do wydania decyzji administracyjnej lub innego aktu w indywidualnej sprawie z zakresu administracji publicznej. Przedmiotem oceny nie jest zatem beczynność organu w znaczeniu procesowym, lecz sposób wykonywania zadań przez Wójta w zakresie przygotowania i realizacji działań dotyczących infrastruktury drogowej. Pismo skarżącego należy zatem traktować jako skargę na działalność Wójta, a nie jako środek prawny służący zwalczaniu beczynności w postępowaniu administracyjnym.

Należy jednoznacznie wskazać, że skarga została oparta na nieprecyzyjnym, a przez to mylącym opisie stanu faktycznego. Skarżący posługuje się określeniem *drogi gminne*, podczas gdy sprawa dotyczy dróg wewnętrznych, a nie dróg publicznych zaliczonych do kategorii dróg gminnych. Takie ujęcie nie może zostać uznane za jedynie nieściśle nazewnictwo, ponieważ prowadzi do zafałszowania charakteru prawnego sprawy i może wywoływać błędne przekonanie co do zakresu obowiązków gminy oraz trybu działania

organu. Innymi słowy, skarga została sformułowana w sposób, który już na poziomie podstawowego opisu przedmiotu sprawy nie oddaje jej rzeczywistego stanu.

Nie zasługuje na uwzględnienie twierdzenie, jakoby wnioski mieszkańców i radnych w sprawie przedmiotowych dróg były ignorowane przez organy gminy. Z posiadanej dokumentacji i ustaleń wynika bowiem, że już w listopadzie 2024 r. odbyło się w Urzędzie Gminy Nozdrzec spotkanie radnych i mieszkańców z udziałem Zastępcy Wójta Gminy Nozdrzec Adriana Skubisza oraz Kierownika Referatu Inwestycji, Infrastruktury Komunalnej, Ochrony Środowiska i Rolnictwa Grzegorza Libowicza. Podczas tego spotkania złożona została deklaracja, że zostaną podjęte działania zmierzające do wyremontowania drogi w roku 2025. Już sam ten fakt przeczy tezie o braku reakcji ze strony organu wykonawczego gminy.

Wbrew twierdzeniom skargi, sprawa była następnie procedowana. Między listopadem i grudniem 2024 r. ustalono wstępny zakres oraz kolejność planowanych czynności. Przyjęto, że w pierwszej kolejności działaniami objęta zostanie droga zlokalizowana na działce nr ewid. 642, z uwagi na jej zły stan techniczny oraz fakt, że stanowi dojazd do gruntów rolnych. Jednocześnie dokonano oceny stanu drogi na działce nr ewid. 824, uznając ją za przejezdną. Okoliczność ta znajduje potwierdzenie w dokumentacji fotograficznej załączonej do niniejszego stanowiska. Nie jest zatem prawdą, jakoby organ nie prowadził żadnej analizy stanu technicznego wskazanych odcinków ani nie ustalał priorytetów działań.

Stanowczego sprostowania wymaga sposób przedstawienia w skardze okoliczności związanych z pismem datowanym na dzień 2 stycznia 2025 r. Skarżący sugeruje, jakoby już w tym dniu sprawa została skutecznie przedłożona Wójtowi Gminy, podczas gdy w rzeczywistości pismo to wpłynęło do Urzędu Gminy dopiero w dniu 27 stycznia 2025 r. Nie jest to zatem drobna nieścisłość, lecz przedstawienie chronologii sprawy w sposób nieodpowiadający rzeczywistemu biegowi zdarzeń. Tego rodzaju zabieg ma znaczenie, ponieważ tworzy fałszywe wrażenie dłuższej bierności organu, niż miało to miejsce w rzeczywistości. Już ten fragment skargi pokazuje, że została ona sporządzona w sposób co najmniej nierzetelny, a podawane w niej twierdzenia wymagają szczególnie wnikliwej i ostrożnej oceny.

Nie można również zgodzić się z twierdzeniem, że odpowiedź udzielona na to pismo miała charakter ogólnikowy i wymijający. Pismo, na które powołuje się skarżący, zawierało zarzut opieszałego naprawiania dróg przez władze gminy. W odpowiedzi zasadnie wskazano działania podejmowane przez gminę w obszarze infrastruktury drogowej, ponieważ właśnie do tak postawionego zarzutu należało się odnieść. Odpowiedź ta nie miała charakteru pozornego, lecz stanowiła polemikę z zarzutem przedstawionym w piśmie.

Za szczególnie istotne należy uznać okoliczności techniczne dotyczące działki nr ewid. 642. W toku przygotowania zadania ustalono, że ślad drogi w terenie przebiega częściowo po działkach sąsiednich, a nie faktycznie po działce stanowiącej drogę. Wobec takiego stanu rzeczy nie było możliwe racjonalne i zgodne z prawem przystąpienie do robót remontowych bez uprzedniego uporządkowania przebiegu granic działki drogowej. Z tego względu, po

uprzedniej analizie technicznej, dokonaniu stosownych ustaleń oraz przeprowadzeniu analizy rynku cen usług geodezyjnych, konieczne było zlecenie prac geodezyjnych obejmujących ustalenie, wznowienie i wyznaczenie przebiegu granic działki drogowej nr 642 z działkami sąsiednimi nr 625, 579, 580, 581, 583, 582, 569, 572, 570, 571, 463, 462, 461, 463, 464, 465, 466, 459, 460/1, 458, 437, 436, 435, 460/2 oraz dz. nr ewid. 2200 w Łubnie. Prace te zostały zlecone w dniu 3 czerwca 2025 r.

Podkreślenia wymaga, że są to czynności czasochłonne i wymagające, a ich wykonanie było niezbędne przed rozpoczęciem robót budowlanych. Celem takich prac jest zarówno skorygowanie przebiegu drogi na przedmiotowym odcinku, jak i doprowadzenie jej do minimalnej szerokości 3 m, albowiem na znacznej części odcinka szerokość drogi wynosiła około 2 m. Również i te działania w oczywisty sposób przeczą zarzutowi, że organ nie podejmował żadnych czynności zmierzających do zapewnienia przejeźdźności drogi.

Niezależnie od prowadzonych prac geodezyjnych Gmina Nozdrzec równolegle przygotowywała dokumentację do postępowania przetargowego pn. *Przebudowa dróg gminnych stanowiących dojazd do gruntów rolnych na terenie Gminy Nozdrzec*, którego przedmiot obejmował również drogę na działce nr ewid. 642. W ramach przygotowania postępowania sporządzono analizę potrzeb i wymagań, kosztorysy i przedmiary oraz specyfikację warunków zamówienia wraz z załącznikami. Następnie, realizując obowiązki ustawowe i wewnętrzne, w dniu 8 września 2025 r. przedstawiono wniosek o wyrażenie zgody na realizację postępowania, zaś w dniu 9 września 2025 r. ogłoszono postępowanie prowadzone na podstawie art. 275 pkt 1 ustawy Prawo zamówień publicznych, a więc w trybie podstawowym, w którym zamawiający wybiera najkorzystniejszą ofertę bez przeprowadzania negocjacji. O fakcie prowadzenia tej procedury informowane było również zebranie wiejskie w Nozdrzcu, w którym uczestniczył także skarżący. W tej sytuacji podnoszenie zarzutu, jakoby nie przekazano żadnych informacji o planowanych działaniach czy harmonogramie, należy uznać za oczywiście sprzeczne ze stanem faktycznym. Skarżący miał bowiem wiedzę o prowadzonych czynnościach, a mimo to formułuje zarzut tak, jakby żadne działania nie były podejmowane ani komunikowane. Twierdzenie o rzekomym braku informacji na temat harmonogramu jest więc nie tylko nieprzekonujące, ale pozostaje w oczywistej kolizji z faktami znanymi samemu skarżącemu. Nie można skutecznie zarzucać organowi braku informacji o działaniach, jeżeli informacje te były publicznie przekazywane, a skarżący brał udział w spotkaniu, podczas którego zostały przedstawione.

Termin składania ofert upłynął w dniu 25 września 2025 r., a tego samego dnia dokonano ich otwarcia. Przed otwarciem ofert Zamawiający podał na stronie internetowej prowadzonego postępowania kwotę, jaką zamierza przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia, tj. 400 000,00 zł. Takie działanie było zgodne z ustawą Prawo zamówień publicznych.

W postępowaniu wpłynęło pięć ofert:

- 1) na kwotę 398 250,63 zł i 6 lat gwarancji,
- 2) na kwotę 541 270,85 zł i 6 lat gwarancji,

- 3) na kwotę 401 573,30 zł i 6 lat gwarancji,
- 4) na kwotę 469 478,70 zł i 6 lat gwarancji,
- 5) na kwotę 144 240,87 zł i 6 lat gwarancji.

Powołana w dniu 25 września 2025 r. komisja przetargowa niezwłocznie przystąpiła do analizy złożonych ofert. W wyniku badania ofert stwierdzono przesłanki ich odrzucenia w przypadkach wskazanych ustawą Prawo zamówień publicznych.

Oferta nr 1 podlegała odrzuceniu z uwagi na brak kosztorysu ofertowego sporządzonego zgodnie z wymaganiami SWZ. Brak tego dokumentu oznaczał niezgodność oferty z warunkami zamówienia i nie mógł zostać uzupełniony w trybie wyjaśnień, gdyż prowadziłoby to do niedopuszczalnej zmiany treści oferty. Ustawa dopuszcza żądanie wyjaśnień co do treści złożonej oferty, ale wyraźnie zakazuje prowadzenia negocjacji dotyczących tej oferty oraz dokonywania zmian jej treści, poza ściśle określonymi przypadkami poprawiania omyłek. Zamawiający był zatem zobligowany do odrzucenia takiej oferty jako niezgodnej z warunkami zamówienia.

Oferta nr 3 podlegała odrzuceniu, ponieważ wykonawca nie wykazał spełniania warunku udziału w postępowaniu dotyczącego doświadczenia w realizacji robót budowlanych. Wykonawca został wezwany do uzupełnienia dokumentów w trybie art. 128 ust. 1 ustawy Prawo zamówień publicznych, jednak nie odpowiedział na wezwanie w wyznaczonym terminie. W tej sytuacji Zamawiający był zobowiązany uznać, że wykonawca nie spełnia warunków udziału w postępowaniu, co skutkowało odrzuceniem oferty na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy.

Oferta nr 5 również podlegała odrzuceniu, ponieważ przedłożone kosztorysy obejmowały jedynie 4 z 7 odcinków dróg objętych zamówieniem, podczas gdy postępowanie dotyczyło jednego, niepodzielnego zadania inwestycyjnego. Tego rodzaju niekompletność oznaczała, że oferta nie odpowiadała pełnemu zakresowi przedmiotu zamówienia i pozostawała niezgodna z warunkami zamówienia, co skutkowało obowiązkiem jej odrzucenia.

Po wyeliminowaniu ofert podlegających odrzuceniu okazało się, że oferty pozostające w postępowaniu przewyższają kwotę, którą Zamawiający zamierzał przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia. Najniższa ważna oferta opiewała na kwotę 469 478,70 zł, a więc przekraczała zabezpieczoną kwotę 400 000,00 zł. W konsekwencji Zamawiający, działając na podstawie art. 255 pkt 3 ustawy Prawo zamówień publicznych, był zobowiązany unieważnić postępowanie.

W świetle powyższego twierdzenie skarżącego, jakoby organ nie zabezpieczył środków finansowych, nie wskazał działań i nie podejmował czynności zmierzających do realizacji zadania, jest całkowicie bezzasadne. Gmina Nozdrzec zabezpieczyła środki na realizację działań inwestycyjnych dotyczących dróg, przygotowała niezbędną dokumentację, wszczęła procedurę udzielenia zamówienia publicznego, przeprowadziła badanie i ocenę ofert, a następnie zakończyła postępowanie zgodnie z wymogami ustawy. Sam fakt, że

postępowanie zostało unieważnione z przyczyn przewidzianych przepisami prawa, nie może być w żadnej mierze utożsamiany z zaniechaniem organu. Przeciwnie, świadczy on o tym, że organ działał w sposób zgodny z procedurą i w granicach obowiązującego prawa.

Na szczególne podkreślenie zasługuje przy tym całkowicie chybiony zarzut, jakoby to organ nie zabezpieczył środków w sposób gwarantujący realizację zadania. Zarzut ten świadczy o braku rozeznania w zakresie podstawowego podziału kompetencji pomiędzy organami gminy. Wójt nie jest organem właściwym do zabezpieczania środków w budżecie gminy, gdyż kompetencja ta należy do Rady Gminy jako organu stanowiącego. To właśnie Rada Gminy Nozdrzec, na wniosek organu wykonawczego, zabezpieczyła środki na działania inwestycyjne dotyczące dróg, co znalazło odzwierciedlenie w podjętych czynnościach i prowadzonych procedurach. Tym bardziej niezrozumiałe jest formułowanie tego rodzaju zarzutu przez radnego, od którego należałoby oczekiwać nie tylko znajomości podstawowych zasad gospodarki budżetowej gminy, ale także świadomości, który organ odpowiada za uchwalanie i zabezpieczanie środków publicznych. W tej części skarga nie tylko nie trafia w istotę sprawy, lecz wręcz ujawnia zasadnicze braki w rozeznaniu autora co do elementarnych zasad funkcjonowania organów gminy.

W sprawie istniał jasno określony i konsekwentnie realizowany ciąg działań obejmujący ustalenie priorytetu dla działki nr 642, rozpoznanie przeszkód technicznych, zlecenie prac geodezyjnych, równoległe przygotowanie dokumentacji do zamówienia publicznego, wszczęcie postępowania przetargowego, analizę ofert oraz zakończenie postępowania zgodnie z obowiązującymi przepisami. Już sam ten przebieg czynności w sposób definitywny obala forsowaną w skardze tezę o rzekomej beczynności Wójta, i to rzekomo długotrwałej oraz uporczywej. Skarga pozostaje więc w oczywistej sprzeczności z rzeczywistym stanem sprawy, ponieważ pomija faktyczne działania organu, a zamiast tego próbuje wykreować nieprawdziwy obraz bierności. W rzeczywistości podejmowane czynności były konkretne, celowe i adekwatne do istniejących uwarunkowań, w tym stanu technicznego drogi, konieczności uprzedniego uporządkowania przebiegu granic, wymagań proceduralnych wynikających z ustawy Prawo zamówień publicznych oraz ograniczeń finansowych ujawnionych na etapie badania ofert. W tych okolicznościach nie sposób mówić o jakimkolwiek zaniechaniu obowiązków przez Wójta Gminy Nozdrzec. Przeciwnie, to treść skargi ujawnia próbę postawienia zarzutów w oderwaniu od faktów.

W związku z powyższym wnoszę o uznanie skargi za bezzasadną.

Należy odnotować, że do skargi prawdopodobnie dołączono wyłącznie dokumentację fotograficzną dotyczącą drogi na działce nr ewid. 642, pomijając całkowicie stan drogi na działce nr ewid. 824. W celu rzetelnego i pełnego zobrazowania stanu faktycznego sprawy, w załączeniu przedkłada się zatem również zdjęcia drogi na działce nr ewid. 824, wykonane w dniu 9 marca 2026 r.

Z wyrazami szacunku,

WÓJT

mgr Stanisław Żelaznowski

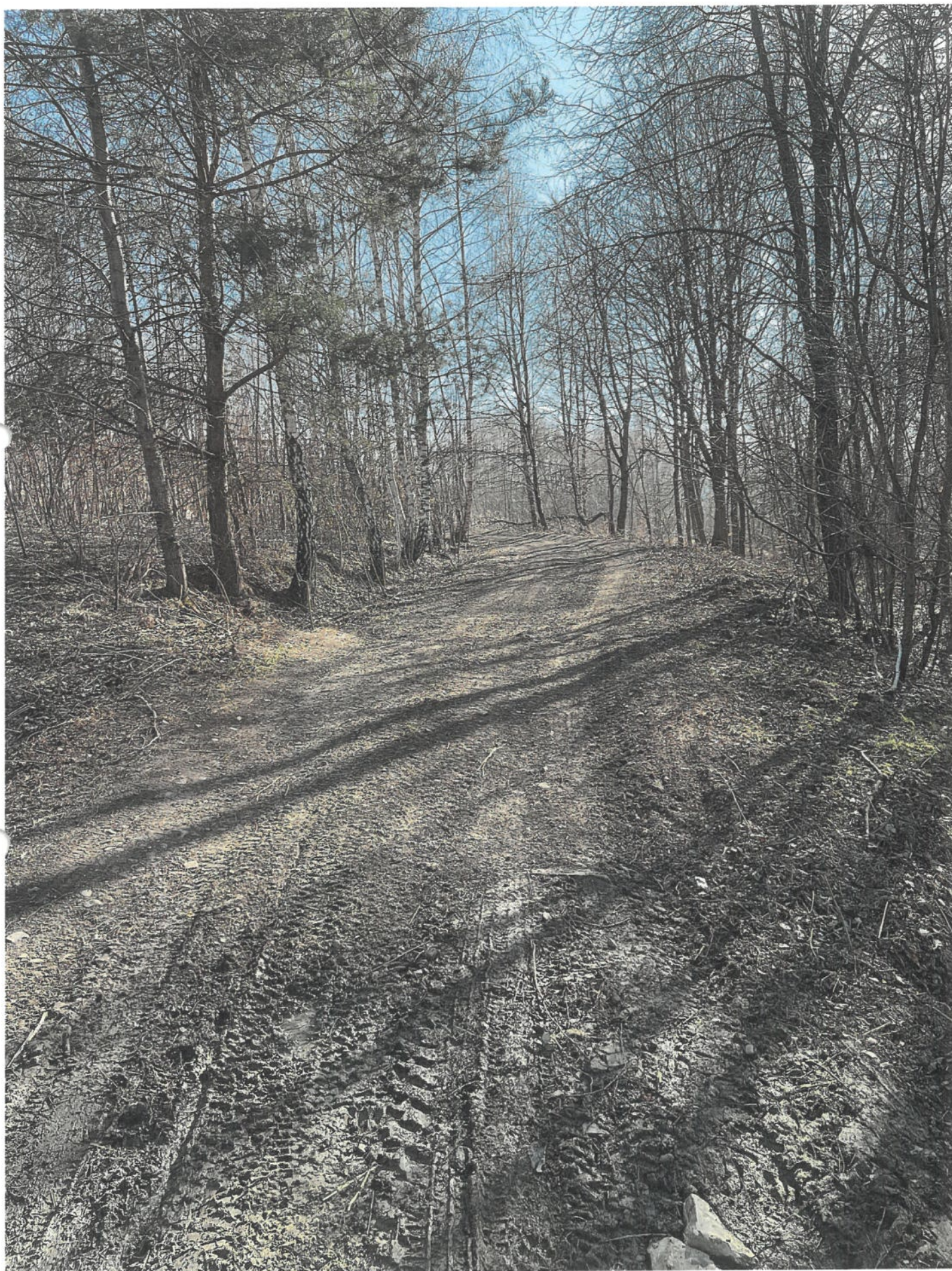

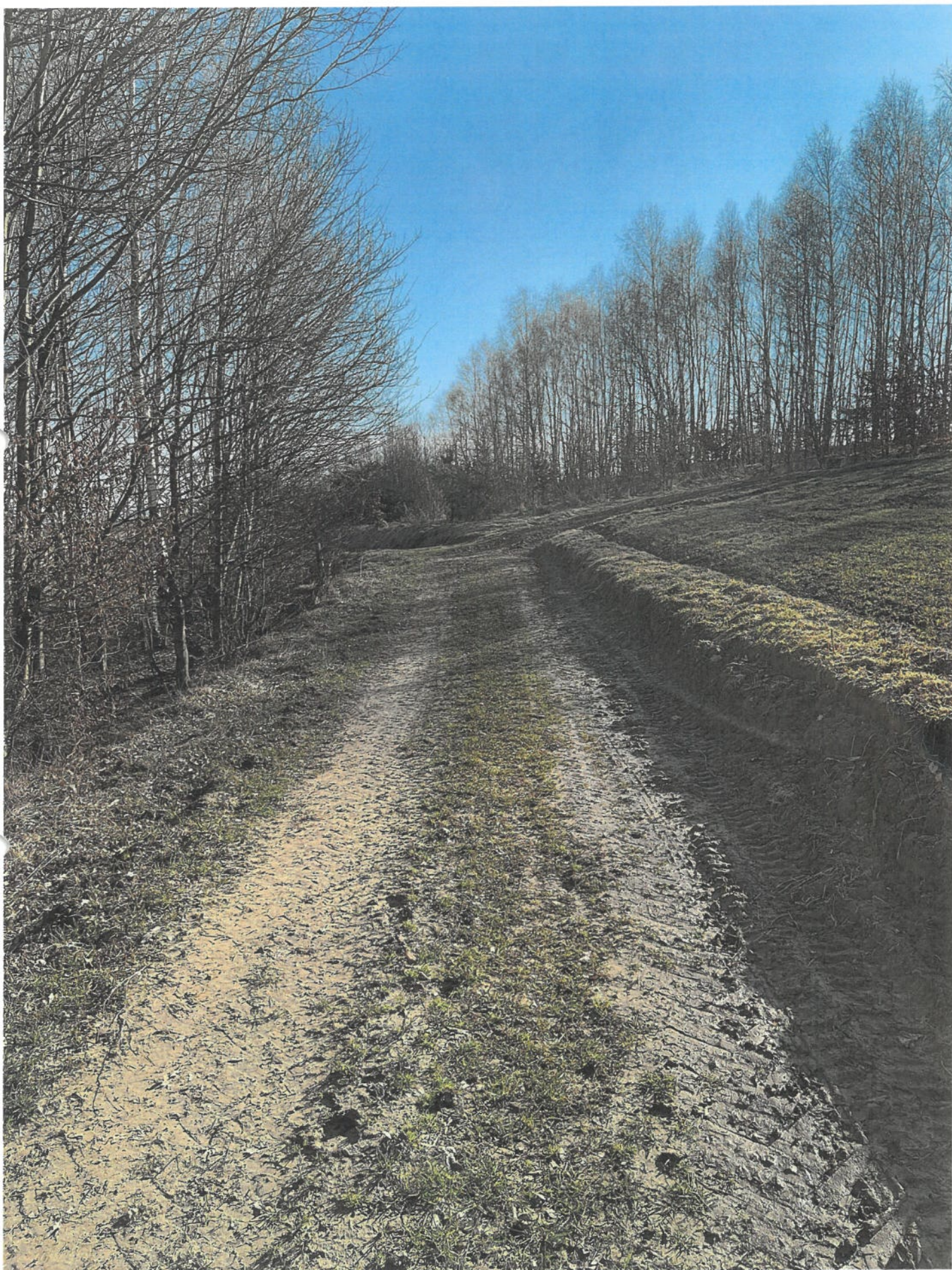

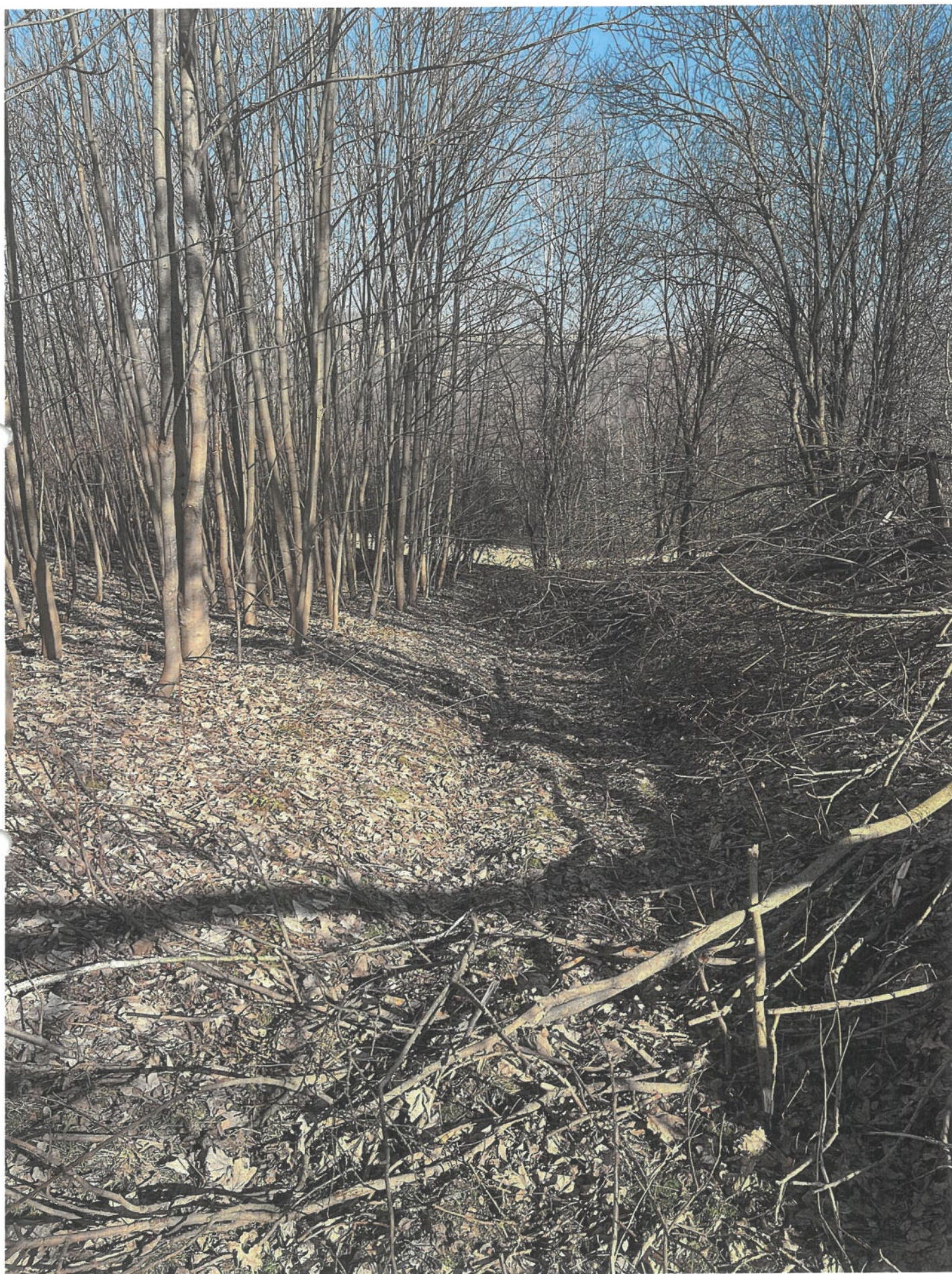

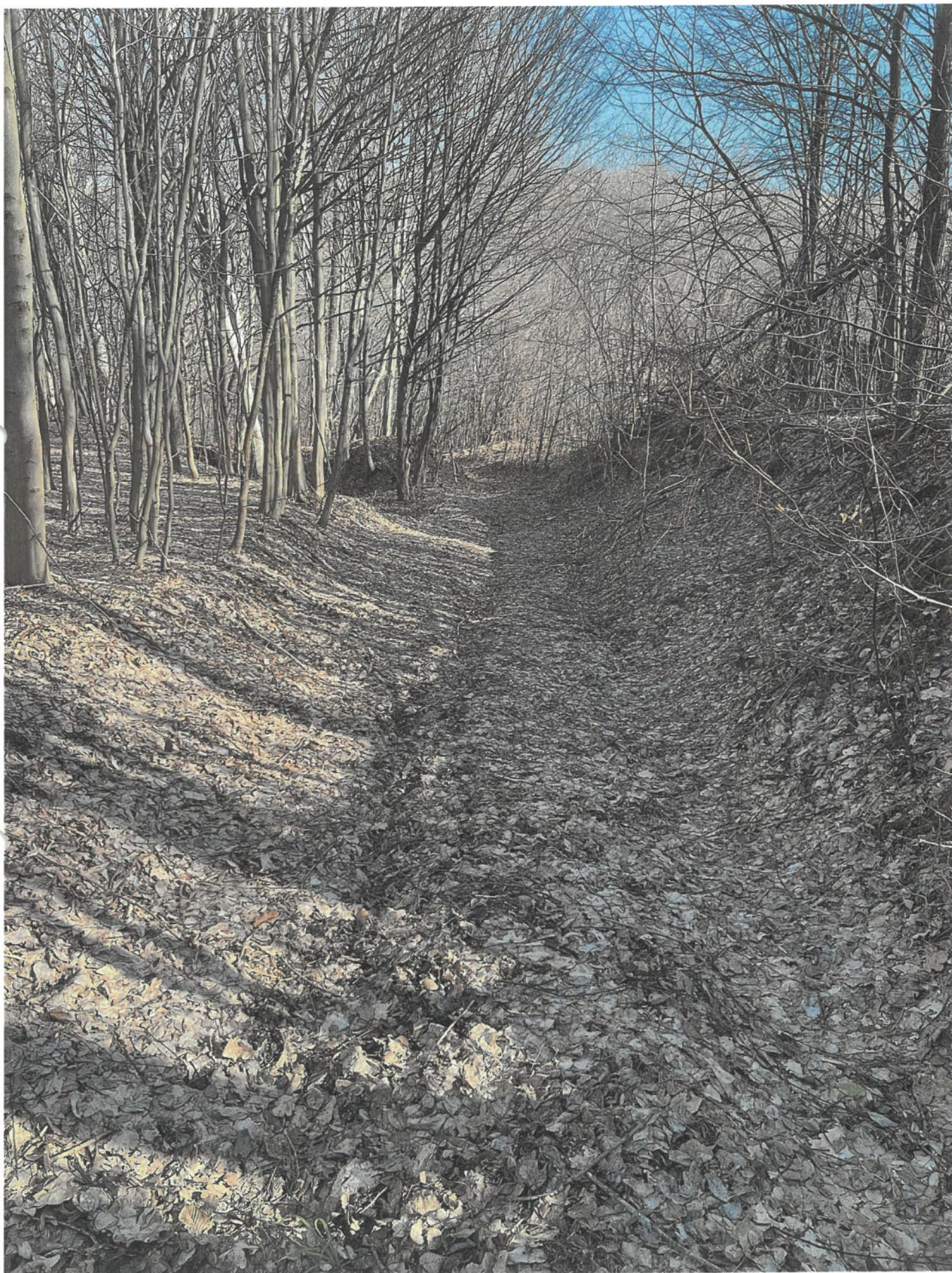

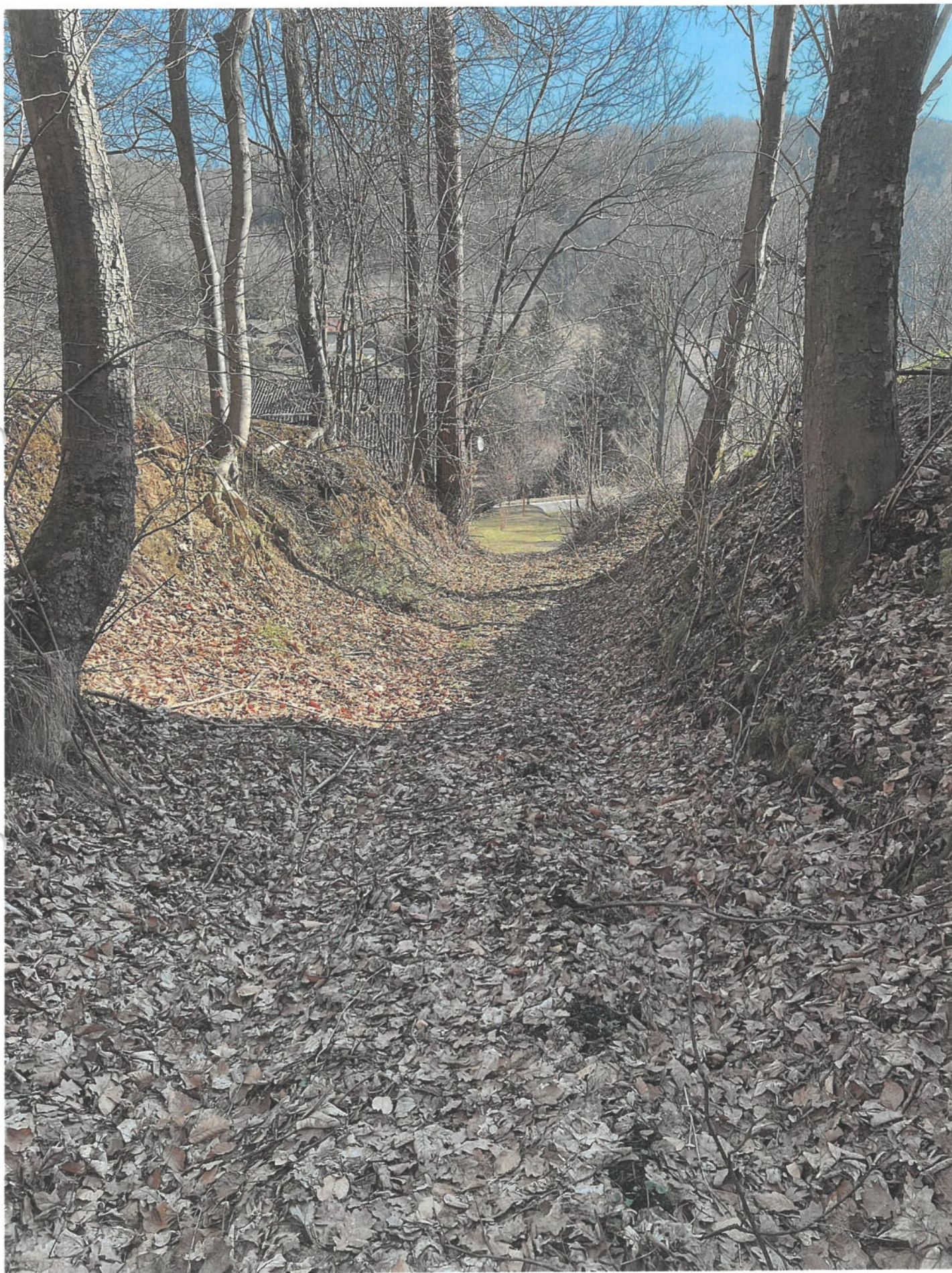

Imienne głosowanie projektu uchwały w sprawie
rozpatrzenia skargi na Wójta Gminy Nozdrzec
XXXV sesja w dniu 26 marca 2026 r.

	Nazwisko i imię	za	przeciw	wstrzymuję się
1	BOBOLA Janusz	X		
2	BOBOLA Sylwester			X
3	DĄBROWSKI Jarosław			X
4	GIERULA Krzysztof	X		
5	HABRAT Małgorzata			X
6	MISTECKI Wiesław		X	
7	OGRODNIK Piotr	X		
8	OLEKSA-SKUBISZ Kinga		X	
9	RACHWALSKA Anna			X
10	SKÓRSKA Anna	X		
11	SOWA Jacek		X	
12	SZPIECH Jacek	X		
13	SZPIECH Zbigniew	X		
14	WAWCZAK Zygmunt		X	
15	ZABÓJ Marian	X		